

Töltés

PRÓZA - LXVI. évfolyam, 9. szám, 2022. március 4.

Hárman ülnek a vízparti büfé faasztalánál. Két tízévesforma gyerek és egy felnőtt, feltehetően az apukájuk. A gyerekek nem hasonlítanak egymásra, de úgy incselkednek egymással, mint a testvérek: a tejfölszőke piszkálja a barnát, aki, ha megelégedi, odacsap. Zsibbasztót ad combra, a szőke visít.

Nyár van, kánikula. A nyárfavirág nagy pelyhekben szállingózik körülöttük, néhány vattapamacs megragad az asztallapon. A gyerekek kezében pálcikás jégkrém. Maszatos mindkettő: az egyik vaníliabajszos, a másik csoki.

Apuka a telefonját pisztergálja: mutatóujjal pötyögi a betűket, majd ellenőrzi az üzenetet; hunyorog, javít, újból ellenőríz, karja nyújtott, háta egyenes. Megnyomja a kék nyilat. Figyelmeztető üzenet jelenik meg a képernyőn. Nem látja, a gyerekek felé fordítja. - Mi a baj?